

kastet samme Kontrolbestemmelser, fra det Øjeblik den fremmede Vare kommer her ind i Landet, men de har ikke de Omkostninger, der følger af Kontrollen med Fabrikationen, hvilket de indenlandske Fabrikanter har, og den her foreslaaede Forhøjelse af Procenten tilsigter til en vis Grad at ophæve denne Ulighed.

Der er indført en Bestemmelse, som tilsigter at udvide Toldnævnets Myndighed. I den nugældende Chokoladelov er der en Bestemmelse om, at naar Sager vedrørende Toldbestyrelsens Afgørelse angaaende en Vares Henførsel under Lovens Afgiftssatser indankes for Finansministeren, forelægger denne Sagen for det Appeludvalg, der er nedsat af Toldraadet og forstærket med Medlemmer, som er særlig kyndige i den Forretningsgren, det her drejer sig om. Nu er der ved den Affattelse af Lovforslaget, som her foreligger for det høje Landsting, indført den Forandring, at for det første skal det Antal Repræsentanter, som Chokolade- og Sukkervareindustrien og den tilsvarende Handel har, forøges fra 3 til 5, og dernæst forøges den Adgang, de har til at blive spurgt. Tidligere var det kun om Varernes Henførsel under de forskellige Agiftsgrupper, at Nævnet kunde spørges, nu er det ogsaa Varernes Afgiftspligt og Fastsættelse af den afgiftspligtige Værdi, Spørgsmaalet om Beregning af Svind og lignende, man kan æske Nævnets Afgørelse om.

Jeg maa maaske her nævne, at for de smaa Virksomheder, som har svært ved at faa Bankkredit, er der indført den Bestemmelse, at den Kredit, de har, udvides til 3 Maaneder, uden at der dertil er føjet den Indskrænkning, der findes i den nugældende Lov. Bestemmelsen, der her foreslaas, kommer til at lyde saaledes: „For mindre Virksomheder, der indkøber Stempelmærker til Anbringelse paa Fakturaer, vil der efter fremsat Begæring, naar Forholdene taler derfor, kunne gives Tilladelse til, at de indbetaler Beløbet for de indkøbte Stempelmærker ved Afregning hver tredje Maaned efter nærmere af Toldbestyrelsen fastsatte Regler, herunder om Størrelsen af det Beløb, indenfor hvilket der i det enkelte Tilfælde kan indrømmes en saadan Tilladelse.“ Herved imødekommes et Ønske, der har været meget stærkt udtalt fra de smaa Virksomheders Side.

Endelig er der en Bestemmelse, som kun staar i fjernere Forhold til Loven her, og som har krævet Forhandling med Indenrigsministeriet. Det er en Bestemmelse, der vedrører Lukkeloven og gaar ud paa,

at „handlende, der udelukkende forhandler Varer af den Art, som det er tilladt Chokoladefabrikanter samt Kagebagere og Sukkervarefabrikanter at fremstille, kan — efter Anmeldelse for Politiet paa det paa-gældende Sted — med Hensyn til Lukning af Butikker m. v. erholde samme Ret, som ved Lovgivningens Bestemmelser er tillagt Kagebagere og Sukkervarefabrikanter“. Forholdet var tidligere dette, at naar Konfiturehandlere skulde benytte denne Ret, maatte de ogsaa i nogen Grad være Fabrikanter eller Fremstillere af disse Varer, og det har paa kunstig Maade fremkaldt en hel Del smaa Virksomheder, der som Fremstillingsvirksomheder ingen Betydning har, men som volder Kontrollen overordentlig meget Besvær. Derfor er det absolut hensigtsmæssigt, at man giver disse Konfiturehandlere, der udelukkende handler med disse Varer, Ret til forøget Aabningstid uden derfor at kræve, at de skal holde nogen Fabrikation i Gang.

Til Lovforslaget er føjet en Bestemmelse, der gaar ud paa, at Loven skal forelægges til Revision for Rigsdagen i Samlingen 1925 —26. Loven er jo endnu af forholdsvis ny Dato, og der kunde opstaa Ønske om Forandringer hidført ved de Erfaringer, man har gjort i den mellemliggende Tid.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling, idet det jo, som ofte udtalt, er Meningen, at Rigsdagen om muligt skulde hjemsendes i Dag.

Det andet Lovforslag, jeg skal have den Ære at forelægge for det høje Ting, er Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 253 af 12. Juni 1922 om Afgift paa Omsætningen i Kafeer og Restaurationer m. m., og dette Lovforslag indeholder kun ganske faa Ændringer. For det første en Bestemmelse med Hensyn til Afgiftens Inddrivning, idet det foreslaas at tilføje til Lovens § 3: „For Afgiftens Erlæggelse, der i Tilfælde af manglende Betaling vil være at inddrive ved Udpankning, hæfter saavel Ejeren som Virksomhedens Forpagter eller Bestyrer.“ Dernæst Forslag om at tilføje en Bestemmelse til Lovens § 6, indeholdende en Regel, som for øvrigt er blevet praktiseret ved Lovens Udførelse, men som det er rigtigst at have Lovhjemmel for, nemlig at blandede Virksomheder, der dels bestaar af en Virksomhed, som undtages i Henhold til § 6, dels af almindelig Restaurationsvirksomhed, kan faa Afgiftsfrihed for den førstnævnte Del af Virksomheden, naar Kontrollen skønner, at Virksomhederne er tilstrækkelig afgræn-